

[Lis Starcke]

sådan, at også de fremmede navne er egentlige fornavne, selv her i Danmark, også når man har i sinde at blive her i Danmark.

Poul H. Møller (KrF):

I anledning af fru Aase Olesens bemærkninger før til mig om vores begrundelse for vort ændringsforslag vil jeg godt ganske kort sige, at vi tror, at mange ægtefæller på grund af udformningen af § 4, stk. 1, uvidende vil gå ind i ægteskabet bevarende hver sit efternavn. Først når de åbner kuverten og ser deres vielsesattest, vil de måske med nogen overraskelse se, at de er anført med hver deres respektive efternavne. Det er en af grundene til, at vi peger på det naturlige, at vielsesmyndighederne forinden vielsen spørger om, hvilket navn der skal anvendes.

Med hensyn til dette med navnene og enhedstanken i ægteskabet lever vi jo da fortsat – officielt i hvert fald – i et kristent land, og ud fra den enhedstanke, som gør sig gældende i det kristne ægteskab – Guds eget ord taler om, at de to skal blive ét; »ét kød« står der endda – må vi sige, at vi finder, at enhedstanken må være afgørende i et ægteskab. Det er en enhed, og når, som jeg sagde før, fru Olsen og hr. Jørgensen står som ægtefæller, så er der sket et brud på denne enhedstanke. Det mener vi så absolut, og det tillader vi os at fastholde trods fru Aase Olesens anden mening om den sag.

Dyremose (KF):

Jeg hører til det mindretal i den konservative folketingsgruppe, der kan tilslutte sig lovforslagets ligestillingsigte og derfor vil stemme for det ved tredje behandling på fredag.

Jeg vil dog godt sige, at det vil være ulige nemmere at stemme for lovforslaget på fredag, hvis ændringsforslag nr. 3 bliver nedstemt i dag, således at aldersgrænsen på de 15 år bliver fastholdt.

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg sandsynligvis vil afvige fra det mindretal i den konservative folketingsgruppe, der vil stemme for lovforslaget, under afstemningen om ændringsforslaget fra kristeligt folkeparti. Jeg synes, kristeligt folkepartis ændringsforslag, nr. 2, er både rimeligt og værdigt og i overensstemmelse med ligestillingstankegangen. Der er jo tale om, at voksne mennesker i for-

bindelse med ægteskabet skal meddele, hvad de vil, i stedet for at man forsøger at påtvinge dem noget ved at opstille en forhåndsformodning i lovgivningen.

Jeg synes egentlig, at alle, der ønsker ligestilling, og alle, der ønsker, at de enkelte selv skal tage stilling, selv skal vurdere, burde stemme for det af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

I anledning af fru Lis Starckes spørgsmål skal jeg sige, at reglen er den, at hvis der er tale om indvandrere, der har helt fast bopæl her i landet, så kræves der, at de ud over et af de navne, de kan vælge fra deres eget land, også vælger et fornavn, som kunne vælges som almindeligt dansk fornavn. Begrundelsen er naturligvis den, at hvis de forbliver her i landet og barnet er født her og opvokser her, så kan det være en fordel for barnet at have et dansk fornavn. Men i øvrigt er der jo tale om et cirkulære, og hvis der skulle blive tale om et virkelig dokumenteret behov for ændringer i dette cirkulære, så er jeg villig til at overveje det.

Med hensyn til, om man skal være 12 eller 15 år, når man skal samtykke i navneforandring, vil det erindres, at lovforslaget oprindeligt gik ud på, at man skulle være 15 år, før man skulle spørges. Vi fornemmede et udbredt ønske i folketinget om at overveje at gå ned til 12 år. Et ændringsforslag fra min side går derfor ud på, at man skal spørges, hvis man er fyldt 12 år. En lignende regel har man, når det drejer sig om adoption; og også når det drejer sig om andre civilretlige forhold, hører man, hvad børn på 12 år og derover mener. Jeg må sige, at jeg synes, 12 års grænsen er rimelig, når det drejer sig om navneforhold, og jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag.

Hr. Poul H. Møller fra kristeligt folkeparti argumenterede for sit ændringsforslag, som jo går ud på, at hvis de kommende ægtefæller intet foretager sig, så får de mandens navn ved ægteskabet. Hr. Poul H. Møller henviste til, hvad der sker ved dåben, idet han sagde, at dér bliver man jo spurgt om, hvad barnet skal hedde, og på lignende måde må man også kunne spørges her, hvilket navn man ønsker.